

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4747/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Софија Шпановић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Београд, коју заступа Државно правобранилаштво у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 313/20 од 03.03.2020. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 313/20 од 03.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 313/20 од 03.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 3/19 од 29.10.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да им на име накнаде штете због некоришћења катастарске парцеле .. уписане у лист непокретности .. КО ... за 2017/2018 и 2018/2019 годину исплати износе ближе описане у том делу изреке и обавезана тужена да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка. У преосталом делу захтева преко досуђених износа тужбени захтев је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 313/20 од 03.03.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужене је одбијена и потврђена првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу одлуке става првог изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер право тужилаца које нису уведене у посед земљишта које им је враћено у власништво (што је била законска обавеза тужене након реституције), на накнаду штете због

некоришћења наведеног земљишта није спорно у судској пракси нити захтева ново тумачење права.

Ревизија није дозвољена ни као редовна на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.12.2018. године. Вредност предмета спора за сваког од тужилаца који нису јединствени супарничари је испод 40.000 евра.

С обзиром на то да је вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић